

عنوان مقاله:

تمثیل، سمبول و استعاره در عاشقانه های فروغ فرخ زاد

محل انتشار:

مجله تحقیقات تمثیلی در زبان و ادب فارسی، دوره 8، شماره 29 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

رسول معصومی - دانشجوی دوره دکتری گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران

شهین اوجاق علی زاده - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران

خلاصه مقاله:

فروغ فرخزاد از آن گروه شاعرانی است که به زندگی او و حواشی آن بسیار پرداخته شده است. اما آثار او کم تر تجزیه و تحلیل دقیق شده است. نگارنده مقاله همه اشعار او را با دقت مطالعه و بررسی کرده است و با توجه به دریافت خود و استفاده از منابع و مآخذ معتبر به بررسی کاربرد تمثیل «ظاهری و محتوایی»، سمبول «نماد» و استعاره «تشخیص و جان دار انگاری» در آثار این شاعر پرداخته است و به این نتیجه رسیده است که فروغ بسیار زیبا و ویژه از سمبول های شخصی استفاده نموده است، و خاص خود شاعر می باشد و علاوه بر آن به خوبی و مسلط از تمثیل و استعاره بهره گرفته است اما میزان استفاده او از این صورخیال هم از نظر کمی و هم از نظر کیفی در شعرهای او کاملا سیر صعودی داشته است. پس از شعر تولدی دیگر که شاعر به کمال فکری و نوشتاری می رسد تمثیل های او از نظر شکلی و محتوایی کاملا شکوفا می شود که بسیار جالب و قابل تامل است. استفاده او از تشخیص و جان دار انگاری نیز بسیار گسترده و قابل توجه است. که نشان از آمیختگی روح او با طبیعت بیرون است.

کلمات کلیدی:

فروغ فرخ زاد، تمثیل، سمبول، استعاره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1794890>

